

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1858 de Mit
HPARE SĂPTĂMÂNAL

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român
Sibiu
Șaguna
Str. Șaguna 8

Abonamentul:
Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni
150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. —
Pentru America 8 Dolari

Articole și corespondențe
se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir peti 10 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează Administrației ziarului Telegraful
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Jertfa, esența preoției

Sunt multe îndatoririle preotului. El e propovăduitorul cuvântului dumnezeesc, ajutorul și îndrumătorul de tot momentul al fiecărui ins și al poporului în totalitatea ființei și intereselor sale. E mângăietorul sufletelor, susținătorul dragostei între oameni, întăritorul vieții în lăturea ei pământescă și păstrătorul legăturii ei cu cerul. E Părintele credincioșilor luați individual și al neamului în întregime, în înțelesul cel mai deplin al cuvântului, întrucât îmbrățișează în grija sa toate interesele lor, le este cel mai intim îndrumător și este împovărat de cea mai adâncă răspundere pentru soarta lor. El singurul suijor al poporului cu misiune dela Dumnezeu și aceasta îl face să vibreze de o conștiințiozitate supremă în toate momentele vieții lui.

Dar dacă am vrea să rezumăm într'un singur cuvânt ceea ce formează esența slujbei preoțești, acesta n'ar putea fi altul decât: *jertfa*. Densitatea și intensitatea preoției se măsoară cu duhul de jertfă care dominând în sufletul preotului se revarsă în toată viața lui dinafară.

Preoția Noului Testament e o expresie și o actualizare a preoției lui Hristos. Toți preoții Bisericii reprezentăm în chip văzut și prelungim în istorie preoția Domnului. Preoția noastră nu își are puterea în sine, ci e organ al preoției lui Hristos. În aceasta stă și limita noastră ca preoți, dar și mărirea cerească a puterii preoțești ce se revarsă prin lutul nostru. Singurul preot în sine este Hristos, iar noi suntem ecourile vocii Lui, undele propagatoare ale faptelor Lui mântuitoare. Nimica nu suntem în noi înșine, dar totuși prin noi se decide destinul de veci al fiecărui suflet.

Iar Hristos e preot prin jertfa Sa de pe Golgota. E supremul preot, e ideea de preot realizată în plenitudinea ei, e arhiereul, întrucât jertfa ce-o aduce El nu e exterioară, ci este El însuși. Ce ușor e să fi preot aducând jertfă streină! Greutatea o suportă în acest caz nu preotul, ci obiectul sau persoana jertfită. Mijlocitor dela oameni la Dumnezeu nu e în acest caz propriu zis preotul, ci ceea ce se aduce ca jertfă. De dragul jertfei se îndură Dumnezeu de cei datori să moară, nu de dragul preotului. Preotul dinaintea de Hristos, la iudei sau la păgâni, era un surrogat al adevăratului preot; era semnul nu numai al îndurării dumnezeiești care nu vrea să pedepsească pe toți pentru vina lor, dar și al slăbiciunii omenești care nu poate ridica din sânul ei un adevărat preot. Preotul însuși, menit să se interpună pentru oameni prin jertfă, se eschiva dela această misiune. Un preot deplin este numai acolo unde între el și jertfă nu mai este separație.

Preotul Testamentului Nou deși nu poate avea pretenția să realizeze prin sine deplinătatea preoției, ca Iisus Hristos, căci unul este adevăratul preot și mijlocitor între Dumnezeu și oameni, totuși nu poate recădea în starea preotului de dinaintea de Hristos, aducând numai jertfă străină.

Nici un preot nu mai poate aduce jertfă mântuitoare, căci printr'o singură jertfă ne mântuim toți, dar prin aceasta nu e dispensat în genere de jertfa personală.

Orice preot, reprezentând preoția lui Hristos, îl aduce pe El ca jertfă în Euharistie. Dar ca să reprezinte cât mai adecvat pe Preotul adevărat care s'a adus pe Sine jertfă, trebuie să tindă cât mai mult a-L imita, aducându-se în oarecare chip și el pe sine jertfă, fără a-și închipui totuși că jertfa sa personală e la fel de mântuitoare ca a lui Hristos.

Nu te poți încumeta, fără primejdie personală, să fi chip văzut al Preotului Hristos, să faci să răsună cuvintele Lui și să schițezi simbolic dar eficient în planul văzut fapta Lui de auto jertfire, dacă prin dispozițiile tale de suflet și prin faptele tale manifesti tot ce e mai contrar ideii căreia a slujit Hristos și pe care trebuie să o preamărești între oameni. Nu-i permis să rămânem, ca preoți, exteriori jertfii lui Hristos pe care o actualizăm la fiecare adunare a credincioșilor, nepăsători, indiferenți, cel mult spectatori, ci trebuie să ne-o însușim nu numai ca beneficiari ai mântuirii, ci și ca impuls de-a ne jertfi și noi.

Prin toată prezența noastră trebuie să sugerăm credincioșilor pe Hristos care stă de fapt la rădăcina actelor noastre preoțești.

În general creștinismul e exaltarea jertfii. Prin jertfă s'a mântuit lumea obiectiv, prin ea își poate însuși mântuirea. Jertfa e prezentată de creștinism ca soluția tuturor neajunsurilor lumii. Dar jertfa e înfățișată nu numai ca faptă de contemplat, ci și de imitat. Numai întrucât jertfa devine norma de conduită în toate colțurile societății omenești, se poate salva viața pământească și se poate dobândi cea veșnică. Lumea de azi își dă tot mai mult seama despre justetea punctului de vedere creștin și toate Statele cari s'au sesizat de problema reînnoirii popoarelor lor au ridicat la locul prim dogma jertfei, chiar dacă nu primesc temeiurile creștine ale ei.

Preotul propovăduitor al mântuirii lumii prin jertfa Fiului lui Dumnezeu și împășpătător continuu prin actele liturgice a acestui adevăr în fața conștiințelor, nu poate suporta să decadă această misiune a lui la o simbolizare formală, răcită prin absența oricărui coeficient de participare și de fervoare personală.

El trebuie să pășească înaintea timpurilor noi prin pilda jertfei personale de care va umplea tot conținutul neobositei sale acțiuni. Preotul e chemat să se jertfească, nu numai să jertfească. El trebuie să uite de sine și să pună tot ce are și ce este în cumpăna reușitei sfinte sale misiuni.

D. STĂNILOAE

Ziua de 24 Ianuar

Sărbătoarea națională, a unitii românilor, s'a sărbătorit în acest an, conform hotărârii dlui Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul statului, ca și acum un an, prin **muncă**, astfel că școalele și autoritățile publice au funcționat.

În școale, domnii profesori, designați de direcția școlii, au făcut cu elevii, între orele de program, educație practică și națională. În armată, asemenea, la începutul instrucției dñii ofițeri au desfășurat problema de educație cu subiectul **unirea**. În toate bisericile mitropoliei noastre s'au săvârșit slujbe religioase, la care au participat reprezentanții autorităților locale și numeroși alți cetățeni.

Asfel ideea, de a strânge la olaltă pe toți fiii neamului românesc, crește și se întărește cu fiecare manifestare națională de acest fel, ear luptele între frați se dovedesc a fi nu numai fără rost, ci și dintre cele mai dăunătoare unității românești, — lupte purtate spre marea bucurie a tuturor neprietenilor noștri de peste hotare.

Unitatea ne cere imperios să fim: o singură gândire, o singură simțire, o singură credință. Atunci țara noastră, România nouă, va fi respectată, mare și puternică.

Nr. 1234/1942

Comunicat

Onor. Minister al Culturii Naționale și al Cultelor, cu adresa Nr. 1906 din 15 Ianuarie 1942, ne-a făcut cunoscută următoarea dispozițiune:

„Avem onoare a Vă ruga să binevoiți a dispune să se pună în vedere organelor în subordine că titlatura exactă a cabinetului dlui Mareșal Ion Antonescu, este: *«Cabinetul Militar al Conducătorului Statului»*.

Pe viitor toată corespondența adresată dlui Mareșal Ion Antonescu, va fi trimisă numai pe această adresă.

Primiți, Vă rugăm, Înalt Prea Sfințite, asigurarea înaltei noastre considerațiuni.» —

Invităm Onor. preoșime a Arhiepiscopiei noastre să se conformeze celor dispuse mai sus.

Sibiu, 22 Ianuarie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Noul arhiereu-vicar al Arhiepiscopiei noastre

La recomandarea I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, Sf. Sinod a întărit, iar guvernul a aprobat pe I. P. C. Sa Păr. Arhimandrit Teodor Scorobef ca arhiereu-vicar al Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu, cu titlul de *Rășinăreanu*.

Aducem prin aceasta o veste de bucurie clerului și credincioșilor Arhiepiscopiei noastre și tuturor celor ce l-au cunoscut pe I. P. C. Sa și au apreciat cultura teologică, capacitatea de muncă și blândețea sufletului Său.

De douăzeci de ani și mai bine I. P. Sf. Mitropolit Nicolae a avut în nou numitul arhiereu un sfetnic iscusit și devotat, care L-a secondat cu avânt în toate inițiativele spirituale de împășpătare a metodelor de lucrare în ogorul vieții bisericesti.

Câte idei de viață nu s'au semănat în acest timp în conștiința preoșimii noastre, câte probleme impuse de porunca vremurilor nu i-au fost conturate, câte taine ale sufletului omeneșc contemporan nu i au fost descifrate! Am trăit o epocă de asiduă adaptare a Bisericii la fețele și necesitățile unui timp nou.

Contribuția Păr. Teodor Scorobef s'a resimțit neîntrerupt intensă și importantă. A fost fără doar și poate un factor spiritual în această fecundă epocă a Arhiepiscopiei noastre și nu un simplu funcționar administrativ.

Urăm I. P. C. Sale puteri de muncă în noua demnitate, deplin meritată, căci vremurile grele de azi și de mâne cer noui eforturi de apropiere a Bisericii de marile probleme ale vieții.

Nr. 940/1942

AVIZ

Având în vedere scumpirea lucrului și a materialului, se urcă la Lei 600 — abonamentul la Telegraful Român pe anul 1942. —

De asemenea pentru publicarea de concursuri la întregirea protopopiatelor, parohiilor de cl. I, II și III se vor plăti cu:

Lei 1000 concursurile pt. protopop
" 500 " " parohii cl. I
" 400 " " " " " II
" 300 " " " " " III
La inserate, un șir peti Lei 10.

Sibiu, la 17 Ianuarie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 207/1942

Comunicare

Se aduce la cunoștință că văduva preotului Gheorghe Conta din parohia Cincul, decedat la 6 Decembrie 1941, în baza §-ului 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc a primit, dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, ajutorul preoțesc de Lei 40.000.

Sibiu, din ședința secției economice, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 10 Ianuarie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Părintele protopop Aurel Nanu la 50 ani

Cine nu cunoaște pe părintele protopop Aurel Nanu, profesor la școala normală „A. Șaguna” din Sibiu? Cu fața veșnic surâzătoare, ca o primăvară însorită, părintele Nanu îți întinde de departe o mână frățească și-ți deschide o inimă caldă, care te veselește și te înalță. Și dela primele cuvinte te cucereste. Modest și blând, bun și delicat, părintele Nanu are cele mai multe prietenii. Toți cari l-au cunoscut, îl iubesc fără rezervă.

Dar iată că părintele A. Nanu a împlinit la 6 Ianuarie 50 de ani de viață și 25 ani de preoție. Am aflat întâmplător. Vestea m'a surprins și cred că va surprinde pe mulți. Deși cu tamplele albite, părintele Nanu are o privire prea tinerească, un zâmbet prea luminos, o activitate prea intensă, încât nici nu-i vezi părul alb.

Și totuși părintele Nanu a împlinit 50 de ani. La acest popas, pe culmea celor 25 de ani de preoție, figura părintelui Nanu ne apare frumos zidită din cele mai alese calități ale sufletului omenesc împletite cu numeroasele înfăptuiri ale unei vieți de muncă necurmată și felurită. Preot ales la altar, predicator aprins pe amvon, duhovnic și părinte sufletească în care simți îndată pe Domnul Iisus în duhul blândetei și dragostei sale. Dar profesorul de istorie, adânc cunoscător al trecutului nostru, pentru care istoria e povestea miraculoasă a sufletului neamului nostru adânc credincios și viteaz fără pereche. Și în sfârșit la toate acestea se adaugă talentul de scriitor al părintelui Nanu, care a îmbogățit literatura noastră cu minunate povestiri toarse din viața de fapte și legendă a neamului nostru. Dar și în scrisul său părintele A. Nanu rămâne tot preot, și povestirile sale sunt frumoase prilejuri de chemare a sufletelor la Dumnezeu strămoșilor noștri.

Dar nu pot încheia acest sir de flori sufletești ale părintelui Nanu fără să amintesc și de râvna sa misionară. Căci pe lângă toate și prin toate Sf. Sa e chipul preotului misionar. Are toate calitățile sufletului cuceritor de suflete. Și are și răbdare și răvnă neostenită.

Anul trecut I. P. Sf. Mitropolit Nicolae l-a încredințat cu greaua misiune de duhovnic al studenților universitari clujeni refugiați la Sibiu. Puțini știu câtă revărsare de dragoste, lumină,

căldură, muncă și zel a pus părintele Nanu în această nespuns de grea misiune, reușind să strângă în jurul său un frumos mănunchiu de studenți cu cari ține ședințe religioase în toată Joia. Era încă o biruință a Sf. Sale.

Apoi au venit răniții prin spitalele din Sibiu, iar părintele Nanu a început sfânta sa colindă misionară pe la paturile bravilor noștri răniți. A fost repartizat la Clinicile Universitare și trebuia să străbată câte 7—8 kilometri dus și întors. Dar nici depărtarea, nici căldura verii sau ploile toamnei nu-l împiedica. Il întâlneam mereu. Era tot pe drum cu servieta sub braț: venea sau se ducea la spital. Imi cerea mereu ceva pentru răniți: gazete: „Lumina Satelor” sau „Oastea Domnului”, vechi sau proaspete. Ba într'un rând mi-a cerut reviste vechi primite schimb la redacție. Orce, numai să nu se ducă la bieții răniți cu mâna goală. De-o vreme s'a abonat să ia în fiecare zi câte 100 foi „Oastea Domnului”. De unde ia bani să le plătească, Sf. Sa știe.

Da, părintele Nanu e un adevărat misionar, adevărat preot: în toate și prin toate vestește pe Hristos și mai ales îl poartă viu, cald și plin de putere în sufletul său blând și smerit.

Acum când la împlinit 50 de ani de viață și 25 ani de preoție vie și rodnică, toți cei ce l-au cunoscut pe părintele Nanu, îi doresc din tot sufletul încă mulți ani, cu sănătate deplină spre a-și putea duce mai departe, și cu spor înzecit, frumoasa misiune ce i-a încredințat Domnul Iisus.

Pr. Nicolae Vonica

Instalare. În 11 Ianuar 1942 s'a făcut instalarea oficială a preotului Ion Știrbeș, în noua parohie Sighișoara III, în biserica cea nouă, de către P. C. Sa părintele protopop Emilian Stoica, în prezența Cuc. preoți A. Stoicovici, Ch. Murătean, P. Sasu și a credincioșilor, intelectuali și țărani, de aci. Moment mai însemnat la acest prilej a fost vorbirea părintelui protopop, care subliniază îndatoririle preotului și citește Singhelia dată de I. P. Sfințitul nostru mitropolit Nicolae. În răspunsul său noul paroh, după ce dezvoltă citatul din II Corinteni 3, 4—7, roagă pe păr. protopop să transmită I. P. S. Sale mulțumiri pentru numirea făcută, precum și asigurarea că prin munca pastorală, în nou înființata parohie, va căuta să se arate vrednic de încrederea cu care a fost onorat. — Coresp.

Probleme-Recensii-Comentarii

Conferințe preoțești. — I. P. Sf. mitropolit Nicolae al Ardealului a dispus ca, la conferințele noastre, ținute în vremea din urmă, să ia parte câte un preot misionar, — care a fost în Basarabia, — pentru a împărtăși cele văzute și câștigate acolo și celorlalți preoți din Arhiepiscopie.

La conferința preoțească din Mediaș ținută în 11 Noembrie 1941, sub președinția P. C. Sale Păr. I. Crăciun, a luat parte preotul misionar A. Marcovici din Lepindea.

După invocarea Duhului sfânt din biserică ortodoxă română, preoțimea a trecut la oficiul protopopesco, unde Păr. prot. declară ședința deschisă printr'o frumoasă cuvântare, spunând: cum înalt Prea Sfințitul nostru mitropolit, a luat tolagul arhipăstoresc și a plecat în misiune apostolească pe meleagurile Basarabiei și la frații „moldoveni” din Transnistria, unde a dus duh de îmbărbătare, predicând cuvântul lui Dumnezeu.

1. Tema, „Ortodoxia ca factor de conservare a neamului românesc” a fost lucrată de toți preoții prezenți la conferință. S'a citit, la dorința preoților, lucrarea părintelui Cheșcu, — declarată de reușită.

2. Păr. A. Marcovici a citit lucrarea: „Drumul Crucii”. Trecând prin fața ochilor sufletești icoana călătoriei din Basarabia, a fost ascultat cu deosebită luare aminte.

Preoții: N. Bălăban, I. Popovici și M. Maier au citit recenzia lucrării „Antropologia Paulină” de Dr. Gr. T. Marcu, prof., scoțând în evidență însemnătatea acestei cărți, apărută de distinsul teolog Dr. V. Gheorghiu. — Pr. Miron Maier-Brătei.

— Aceeași preoțime din tractul Mediaș și-a ținut a doua conferință de toamnă, în 11 Decembrie 1941, în Mediaș.

Păr. protopop I. Crăciun declarând ședința deschisă, păr. Miron Maier citește lucrarea: „Eroism evanghelic”, spunând: „Eroismul și sfințenia formează trupul și sufletul preoților. Este țărnul de unde pleacă și unde trebuie să se întoarcă tot avântul lor apostolic. O preoție, orfană de eroism și sfințenie, este o falsă preoție. Preoția creștină este o preoție revelată care are la temelie „Eroismul”, ce înalță pe om la Dumnezeu, și Sfințenia ce coboară pe Dumnezeu la om. Sfințenia este plerderea de sine pentru glorificarea lui Dumnezeu înaintea oamenilor. „Eroismul” este plerderea de sine pentru glorificarea oamenilor înaintea lui Dumnezeu”.

La critica lucrării au luat cuvântul preotul I. Popovici și păr. protopop, care

a spus că dacă preoții ni-am face datoria așa cum cere Domnul, atunci la sfârșitul vieții noastre am avea bucuria „Dreptului Simeon”.

2. Părintele Pătărău-Moșna citește tema: „Francmasoneria, sectarism și comunism, cei trei factori de distrugere ai bisericii și ai statului”. Observări asupra lucrării au făcut păr. protopop, A. Marie-nescu, confesor militar, și M. Maier. Se cere din conferință: intervenirea celor chemați, pe lângă cei în drept, ca toate secțiile să fie desființate prin lege, așa cum s'a făcut în Germania.

3. Tema: „Activitatea preotului în timp de război” a fost lucrată de toți preoții din tract. La propunerea părintelui prot., s'au citit temele lucrate de preoții Ciora și Morariu.

Conferința constată cu mulțumire felul cum s'a rezolvat chestiunea recentă privitoare la școalele confesionale.

După cuvântul de indemn la muncă al părintelui protopop, ședința se încheie. — Pr. Miron Maier-Brătei.

— Preoțimea tractului Târnava, a ținut conferință de toamnă în 21 și 23 Noembrie, a. tr., în parohia Cornești. În ziua întâi s'a săvârșit la ora 4 d. m. vecernia, la sfârșitul căreia a predicat păr. I. Oprea din Bahnea, având ca citat: „Pocăiți-vă, s'a apropiat împărția cerurilor” (Mt. 3, 2). A urmat apoi mărturisirea credincioșilor. A doua zi, Duminecă, după sfânta liturgie în sobor în frunte cu păr. protopop Gh. Opreanu, a predicat păr. Traian Popa din Suplac, cu subiectul: „Certându-ne ne-am certat Domnul, dar morții nu ne-a dat”. La ora 2 d. m. s'a continuat conferința în școala primară, într'o sală plină de credincioși. Programul s'a început cu un cor al elevilor școlii primare cu rugăciunea „Cu noi este Dumnezeu”, urmată de cuvântul de bun solet, al inv. dir. D. Belea.

Cuvântul de deschidere, rostit de păr. protopop, arată ultimele și marile evenimente ale trecutului apropiat.

A urmat conferința păr. Asachie Marcovici din Lepindea, care a luat parte la „caravana misionară” a I. P. S. Sale mitropolitului Nicolae al Ardealului. Conferințiarul a expus situația din Basarabia și nordul Bucovinei, precum și a Transnistriei. Descrie evlavia credincioșilor, și graba cu care alergau credincioșii din Transnistria, spre a-și boteza atât copiii mici, cât și cei mari.

Conferința publică se încheie cu mulțumirile inv. dir. A. Belea.

FOIȘOARA

Figura Mântuitorului

(8)

De Pr. Aurel Radu

Portretul autentic al Mântuitorului. — La întrebarea: dacă creștinătatea posedă sau nu portretul autentic al lui Iisus, istoricii și arheologii creștini, în unanimitate, dau răspuns negativ.

„Printre portretele pe care le găsim asupra Mântuitorului în textele și monumentele anticității, nu este nici unul — spune P. Vigné — despre care să putem zice într'adevăr: iată adevărata față a lui Hristos” (Le Crist — Encyclopédie populaire de Connaissances Christologiques de M. G. Bardy și M. A. Tricot, p. 514).

Iar Dom Seclercy se rostește astfel: „Dacă ministerul său (adevărat al lui Iisus) s'ar fi împlinit pe pământ elenic sau latin, la Alexandria sau la Antiohia, la Efes, la Atena sau la Roma, ni-ar fi rămas probabil despre el unele monumente iconografice contemporane, sau dintr'o dată apropiată” (Dict. d'Arhéol. Christ. col. 2394).

Pe când în Ierusalim și Galileea — unde și-a împlinit misiunea Mântuitorul, — era prezent și activ iudaismul cel mai sever în moravuri și, în consecință, orce reprezentare picturală a figurii omenești ar fi fost condamnată ca idolatrie, ca o tentativă de păgânizare. Se pare deci, că mentalitatea iudaică, refractară oricărei noutăți și progres, a fost prima cauză, care a făcut ca imaginea Mântuitorului să apară mai târziu în istorie.

La această primă cauză se adaugă a doua, de natură psihologică, a primilor creștini. Într'adevăr, pentru lumea

veche care obosise în căutarea și așteptarea unui mântuitor, venirea Mântuitorului, a fost un eveniment așa de covârșitor pentru ei, și prin această aspirație lor sufletești au fost atât de mult satisfăcute, încât orce altă preocupare era absentă în sufletul lor. Ei erau așa de fericiți că aflaseră pe Mântuitorul, „calea, adevărul și viața” lor, încât au uitat să se preocupe de portretul lui prin mijlocirea artei. Psihologia aceasta, a primilor convertiți creștini, o exprimă în cuvinte nimerite, germanul Kram, în lucrarea sa Christ-Kunst, când scrie: „Când omul, după îndelungi răfăcări în urmă toți găsește calea adevărului, când torentul binefăcător, dar sgușitor al gândurilor sfinte îi pătrunde în suflet, când cu duioșie se întoarce la căminul părăsit cu necredință, mintea și inima lui vor mai putea fi oare accesibile și pentru altceva decât pentru acelea ce-i sânt nepărat de lipsă? Celce astfel își duce traiul în lacrimi, cu greu se va mai gândi și la rezolvarea problemelor estetice” (Citat după N. Bălan, „Figura și chipul Mântuitorului”, Telegraful Român 1904).

Iată două explicațiuni care se întregesc și care, chiar dacă nu ne satisfac integral, totuși ele proiectează multă lumină asupra acestei probleme.

Sora împăratului Constantin cel Mare, Constanța, doritoare de a se lămuri asupra figurii Mântuitorului, s'a adresat printr'o scrisoare episcopului Eusebiu din Cezareea, cerându-i părerea.

Acesta, adânc cunoscător al istoriei Bisericii creștine, îi răspunde că în Iisus Hristos sânt două naturi: divină și umană; cât privește natura lui divină, numai Dumnezeu singur știe în mod exact în ce consistă; iar cât privește natura lui umană și în special portretul lui Iisus cum este, noi trebuie să ne mărginim a spune cu ap. Pavel, că noi nu cunoaștem pe Hristos după trup. Fericitul Augustin se rostește într'un chip asemănător; deci anticitatea creștină

n'avea concepțiune precisă asupra fisionomiei Mântuitorului.

Ul alt motiv, care pledează în favoarea tezei că primele veacuri creștine n'au cunoscut și n'au avut portretul autentic al Mântuitorului, rezultă din împrejurarea că în primele veacuri creștine exista un mare dezacord în ce privește dacă Iisus a fost frumos sau urât. Scriitorii și părinții Bisericii erau împărțiți în două tabere opuse: unii susțineau că El a fost frumos, iar alții dimpotrivă, afirmau că El „n'a avut nici o frumusețe”.

Toate acestea explică de ce aceeași nesiguranță se vede și la maeștrii pictori moderni ai chipului Domnului. Cei mai mari artiști n'au reușit a da un chip de model al lui Iisus. Nici Rubens, în al cărui tablou: „Purtarea crucii” privirea ce Iisus aruncă asupra gloatelor e ca un reflex al unei lumi de mizerie, nici Rembrandt, așa de maestru în perspective de lumină și umbre, nici Van Dyck, nici Rafael, Murillo, Velasquez, nici Titian, al cărui tablou „Christ” e podoaba Florenței, nici Le Dominiquin, nici Holbein, autor al unui tablou maestru: „Maica Domnului cu pruncul”, nici grafișul Fra Angelico, nici genialul Giotto, ca să nu mai vorbim de Grünewald Jauvenet, Albert Dürer, Veronese, Leonardo de Vinci, cu atât mai puțin de pictorii răsăriteni anteriori și posteriori lui Pauselin; nici unul din toți pictorii maeștri n'au produs un chip perfect al lui Iisus. De aceea Titian, ca și când el însuși nu era satisfăcut cu tabloul său menționat a lăsat în umbră chipul Domnului din tabloul: „Punerea lui Iisus în mormânt” (Ist. Bis. Universale, de E. Popovici, p. 131).

În ultimii ani însă, problema portretului autentic al Mântuitorului se pare că intră într'o fază nouă, datorită zelului specialiștilor și muncii arheologilor și istoricilor creștini. Se știe doar că surpriza nu este cu totul exclusă în câmpul istoriei și deci posibilitatea de-a se descoperi într'o zi portretul adevărat al lui Iisus.

Urmează conferința intimă în care pâr. protopop face mai multe comunicări oficiale urgente. Jertfele războiului sfânt au ajuns și pe meleagurile Târnavei, fiind internați în Spitalul de stat din Târnăveni 224 de răniți moldoveni.

Daniile distribuite au constat din: pâine, ouă, lapte, pui, brânză, unt, fructe, ș. a. în valoare de cca: 90.000 lei.

Toate parohiile prezente la datorie, afară de Cornești și Chesler, care este vacantă.

Afară de hrana trupeză, pâr. prot. se îngrijește intens de hrana sufletească. Zilnic fiind între credincioși, mărturisind, împărtaşind, explicând texte biblice, și organizând un curs de analfati. Serviciile pâr. protopop, în slujba neamului, au fost desăvârșite prin concursul vredniciei sale soții, dna Victoria Opreanu și fiica lor, angajându-se infirmiere voluntare. — Pr. V. Tetcu.

Pr. Vasile Coman: *Despre Sfânta Tradiție*, Biblioteca „Popasuri duhovnicești” Nr. 24, Sibiu 1941, pg. 60, Lei 30.

Sfânta Tradiție nu e carte care să ne dea câteva norme și învățături, ci e izvorul viu al credinței, e alvia în care s'a altoit învățătura Mântuitorului pe sufletele creștinilor. Sfânta Tradiție e cea care a coborât Evanghelia în fapte și a tradus-o în acele exemplare unice de trăire creștinească care sunt martirii, mucenicii, cuvioșii, sfinții, luminătorii Bisericii peste veacuri.

Sfânta tradiție nu s'a născut din Sf. Scriptură, nu e o interpretare a ei pe înțelesul tuturor, ci invers. Scriptura e o parte a Tradiției fixată în scris de Sfinții Apostoli și ucenicii acestora. Mântuitorul n'a scris nimic, ci numai a învățat prin graiu viu; deasemenea Sfinții Apostoli. Ei numai la mare strămtorare luau condeiul în mână și scriau un rezumat al celor propovăduite mai înainte. Printre alte porunci ei au dat-o și pe aceea de-a ține predania. Fiecare carte a Noului Testament are o destinație precisă, are în vedere cetitori destul de avansați în învățătura și viața creștinească pe care o cunoșteau prin graiu viu. Deci Tradiția a născut Scriptura și amândouă împreună sunt depozitare teaurului credinței.

Părintele Vasile Coman, cărturar și misionar al lui Hristos, la atitudine dărză față de răstăcirea sectară, chemând totodată în căminul părintesc al Bisericii pe cei amăgiți și luminând credința celor nouăzeci și nouă de oi rămase în staulul Bisericii.

Deaceia cartea părintelui Coman și-a câștigat un loc de frunte printre cele apărute în acest domeniu, mai ales că astfel de publicații sunt puține la noi.

Stilul ușor, cuvintele alese, imaginile și pildele grăitoare, fac ca această carte să fie plăcută intelectualului, dornic de literatură religioasă, și folositoare preotului și mai ales poporului credincios, asaltat la fiecare pas de agenții sectarismului.

Cu deplină încredere că aceste seminte aruncate de un harnic lucrător în ogorul Domnului, vor avea rod bogat de îndreptare și întărire în dreapta credință, o recomandăm tuturor. — I. Giurgiu.

Pr. P. F. Alexandru: *Originea omului după religie și știință*. București 1941. Pg. 206. Preț 80 lei.

Apărută recent, cartea Pâr. P. F. Alexandru îmbogățește literatura noastră apologetică cu un studiu de cea mai aleasă calitate și importanță.

Cartea cuprinde două părți. Iată concluziile ce se evidențiază din fondul primei părți:

1. Aserțiunea că originea omului poate fi explicată pe bază de evoluție, dela formele organice cele mai inferioare până la formele cele mai complexe, fără participarea operei de creație, fără intervenția miraculoasă a unei forțe superioare, este complet perimată și absolut neștiințifică.

2. Ideia unui raport genealogic direct între om și maimuță, ideia descendenței simiene a omului, este o aberație și un anacronism științific, întrucât cercetările mai noi duc la concluzii cu totul deosebite.

3. Făcându-se o incursiune în istoria religiunilor, se constată faptul că toate popoarele, fie ele primitive sau civilizate, au în linii generale aceeași concepție despre geneza omului, atribuind-o unei Ființe Superioare.

În partea a doua a cărții, autorul expune și combate punct cu punct argumentele teoriei transformiste privitoare la originea omului:

- a) argumentul anatomico-fiziologic;
- b) „ organelor rudimentare;
- c) „ embriologic;
- d) „ etnologic;
- e) „ paleontologic.

Autorul afirmă și demonstrează că, departe ca aceste argumente să susțină teza transformistă, ele devin, datorită cercetărilor serioase ale oamenilor de știință contemporani, un puternic sprijin pentru concepția religioasă despre originea omului.

Relativitatea acestor argumente arată clar tuturor oamenilor, a căror rațiune nu este viciată de prejudecăți, că știința nu posedă cheia enigmelor universului.

În continuare, autorul infirmă și ultima teză a teoriei transformiste, făcând o comparație între caracterele esențiale ale sufletului uman inteligent și cel animal sen-

sitiv și negăsind nici o afinitate între ele, așa cum afirmă această teorie bazată pe ipoteze hazardate și prejudecăți, ci o radicală diferență.

Concluzia lucrării e că studiul științific în loc să ne ducă la înlăturarea lui Dumnezeu dela creația omului, ne constrânge în chip logic să-L admitem la originea noastră și a întregii vieți universale.

Lucrarea distinsului autor, Pâr. P. F. Alexandru, tratată cu multă competență și seriozitate, este un răspuns științific dat chinuitoarelor întrebări ce frământă gândul uman, în dorul lui de-a afla originea vieții.

În direcția conexiune cu preocupările de cea mai acută actualitate, ea oferă o informație bogată, documentată și de înaltă calitate științifică.

Favorizat de un pronunțat spirit critic, autorul aduce în tema abordată concluzii dintre cele mai edificatoare, reușind să ne elucideze deplin asupra acestei probleme fundamentale: originea omului.

De aceea recomandăm cu toată căldura această carte tuturor cercurilor de intelectuali, întrucât ea interesează în mod deosebit atât pe teologi, cât și pe oamenii de știință. — N. Meodiu.

Înmormântarea unui vrednic preot brașovean

Pr. Dr. Petru Debu, dela parohia Brașovului-vechi, stâns în vârstă de 57 de ani, și a legat numele de câteva opere de cultură și morală creștină: Brașovul vechi li datorește frumoasa Casă culturală pentru luminarea poporului, secția „Oștii Domnului”, a „FOR”-ului, și a Reuniunii femeilor române, — reprezentând la toate prilejurile interesele bisericii și ale credincioșilor ei. Părintele Debu era omul apăsător și iubit atât de parohienii săi, cât și de întreg județul Brașovului.

Despre înmormântarea sa, săvârșită la 15 Ianuarie 1942, ni se anunță următoarele:

Slujba religioasă a fost săvârșită de un sobor de peste 30 de preoți, în frunte cu pâr. protopop Dr. Nic. Stinghe.

La trista ceremonie au fost de față, pe lângă membrii familiei, autoritățile civile și militare, dl colonel D. Craiu, prefectul județului.

După săvârșirea serviciului divin a luat cuvântul P. C. Sa Pr. Dr. Nic. Stinghe, arătând pierderea suferită de preoțimea Brașovului prin mutarea prea timpurie dintre noi, a Pr. Dr. P. Debu. Au mai vorbit lt.-colonel Pr. Matei Popescu din partea

confesorilor militari, adv. Cornel Voicu în numele consiliului parohial, dl Vicol în numele inspectoratului școlar, un soldat în numele spitalelor de răniți, de sub îngrijirea răposatului, precum și o delegată a Reuniunii de femei din Brașov.

După terminarea cuvântărilor, sicriul cu rămășițele pământești ale celui ce a preotul Debu, a fost ridicat pe brațe de preoții din Brașov și așezat în cripta familială. Odihnească cu dreptul!

INFORMAȚIUNI

Decan. I. P. C. arhimandrit Iuliu Scriban a fost ales decan al facultății ortodoxe teologice din Odesa. Rectorul universității Odesa, prof. P. Ceasovnicov, și corpul profesoral au rugat pe pâr. Scriban să primească această înaltă demnitate și să organizeze facultatea de teologie.

Faptă pilduitoare. Săteanul fruntaș din Rășinari, M. Lungu, a dăruit despărțământului Sibiu al Asociației suma de 1000 de lei, care să fie întrebuințată pentru o expoziție de copii în comuna Rășinari. Comitetul despărțământului exprimă mulțumiri fruntașului rășinărean.

Pentru ostașii răniți. În 15 Ianuar 1942, societatea „Reuniunea femeilor ortodoxe române din Cornățel, protopopiatul Sibiu”, a pregătit și împărțit soldaților răniți, aflați în Spitalul public și la „Ursuline”, Sibiu, varză fiartă, cu carne, 500 sarmale, 200 kgr. pâine, și 300 buc. țigărete. — Hotarul comunei Cornățel a fost inundat în anul 1941 și toată recolta a fost nimicită, — totuși credincioșii noștri s'au grăbit să aducă jertfe pentru scopul măreț al ajutorării răniților din război. O parte din femei a pregătit darul adunat, altă parte, cu prezenta în frunte, pe cheltuielile lor, au călătorit în Sibiu, împărțind donația, pe care cei reconvalescenți au primit-o cu mare bucurie. — Pr. M. Fl.

Act de mulțămire. Organizând o serbare, în folosul bisericii noastre din Hoghilag, s'a realizat suma de 8190 lei, pentru procurarea de odăjdii. Suma aceasta a fost mărită, făcând apel la fiul acestei parohii dl Vasile Moșoiu, pensionar în Sibiu, cu suma de 3000 lei, pentru care l se aduc calde mulțămiri. Tot odată mulțămim dlui Gheorghe Martin care a donat 5000 lei. Credincioșii acestei parohii au donat 6875, ce s'a colectat de către harnicul episcop Ilie Negrea. — Pr. N. Petri.

† Ioan Stanciu, maestru zugrav în Sibiu, vicepreședinte al Reuniunii române de meseriași, consilier la camera de muncă și la Casa asigurărilor sociale, a încetat

Și în domeniul istoriei, calculul probabilităților nu trebuie să-l ignorăm. În ultima vreme se lansase senzaționala și fire că în mănăstirea, Monte Carmelo din Palestina, s'ar fi descoperit un document foarte vechi care ar conținea portretul adevărat al lui Iisus. Se mai spunea cu acest prilej că faimosul manuscris menit să umple o lacună a istoriei, se găsește în posesia miliardarului Morgan. Nici una din aceste versiuni nu s'a confirmat.

O descoperire mai nouă pretinde că s'a aflat un manuscris, verificat de întreaga lume științifică, din veacul al VI-lea. Acesta a fost păstrat ca o relictă sfântă și ca un talisman prețios într'un sat din Egipt. Autorul acestei descoperiri prețioase este arheologul Luigi Gaffre, fost călugăr dominican și abate. În ce privește manuscrisul, ni se dau următoarele detalii: e scris pe un pergament din piele de gazelă și are un fond aurit pe care se găsesc 20 miniaturi și textul grec al scrisorilor din Edesa.

Netăgăduit că, dacă se va dovedi, în mod neîndoios, autenticitatea corespondenței din Edesa, cum se pretinde acum, atunci s'a realizat un imens progres în chestiunea portretului lui Iisus și se va pune capăt controversei ce exista, în această chestiune, între istorici. Mai mult: se va dovedi că ceea ce pietatea tradiției creștine a îmbrățișat cu atâta căldură și a afirmat cu atâta tenacitate timp de aproape două milenii, este adevăr și nu legendă naivă cum le place la atâția să spună, când e vorba de chestiuni religioase.

Dar, cum am spus, pasiunea nobilă a cercetărilor, în căutarea portretului Mântuitorului, n'a slăbit cu toate dificultățile ce le stau în cale.

Astfel ele s'au îndreptat pe un drum cu totul nou, în ultimii zece ani. E vorba de cercetările științifice ce s'au făcut asupra giulgiului sfânt al lui Iisus.

Mai întâi se impune: un mic istoric al giulgiului sfânt.

Giulgiul, cu care a fost învăluit trupul Mântuitorului coborât de pe cruce de Iosif din Arimateia și Nicodim, a ajuns în stăpânirea creștinilor ca una din cele mai scumpe relicve și, în timpul modern, ca unul din documentele cele mai prețioase. Până la anul 1204, el a fost în stăpânirea împăraților din Bizanț, de unde fu luat de cruciași. La anul 1355, un nobil francez Geoffroy Charny îl puse spre păstrare într-o localitate din sudul Franței. O nepoată a acestui nobil, contesa Margareta, îl dăruiește la anul 1532, lui Ludovic I, duce de Savoia. Astfel giulgiul a rămas la Chambery, capitala Savoiei, până ce acolo izbucnind un incendiu, lințoiul sfânt a suferit câteva stricăciuni. Călugărițele de acolo l-au reparat. Se păstrează și procesul verbal luat cu ocazia reparării giulgiului. Din 1578, el se păstrează într-o capelă a catedralei din Turin. Din timp în timp giulgiul sfânt este scos și expus spre vederea credincioșilor. Astfel, s'a făcut în 1918 și 1931, din prilejul unor nunți în familia principilor de Piemont. În 1933, când creștinătatea a sărbătorit 19 veacuri de viață creștină, a fost eară expus giulgiul sfânt. Cu acest prilej a fost obiectul unor cercetări și studii aprofundate, făcute de comisiuni italiene și franceze, — o comisie științifică din America de Nord, încă l-a studiat.

Profesorul Paul Vignon, pela institutul catolic din Paris, publică într'un studiu de 216 pag. și cu 72 figuri, rezultatul obținut prin cercetările făcute și anume, urmele ce le-a lăsat trupul Mântuitorului pe giulgiu. Giulgiul sfânt este o bucată de pânză albă, lată de 1'10 m. și lungă de 4'30 m.

În anul 1898, cavalerul Pia l-a fotografiat. În timp ce dezvoltă placa, acesta fu surprins, când a recunoscut pe hârtia gelatină, conturul unui chip omenesc și apoi mai precis, imaginea lui Iisus. Vesele a produs o emoție generală, dar întâmpinarea a părut atât de miraculoasă, încât

în curând a fost socotită de unii ca mistificare grosolană, iar autorul a fost acuzat de fals și excocherie.

Această experiență a fost reluată în anul 1933 făcându-se cercetări și studii, timp de trei săptămâni.

Natural, acum erau alte mijloace de studiu și control, mai perfecționate și anume plăci incomparabil mai sensibile și apoi aplicații de raze infra-roșii, ultra-violete, de analize chimice, etc., în sfârșit aveau la dispoziție rezultatul progresului din sec. al 20-lea, pe acest teren. Giulgiul a fost astfel fotografiat în multe feluri, la lumina zilei și în interiorul catedralei, cu tot felul de cerane ce nu se lasă să se filtreze decât colorile dorite. Așa s'a ajuns să se fotografieze pe o placă numai sângele depe giulgiu, care de altfel cu ochii liberi nu se vede. Pe clișeele tuturor operatorilor s'a fixat același chip, aceleași urme, ce le-a lăsat trupul lui Iisus pe giulgiu.

Iată acum explicația acestor urme rămase pe giulgiu, din punct de vedere științific:

Din trupul oricărui mort, 3—4 zile se desface vapori de amoniac și nădușeală. Acestea intrând în contact cu amestecul de aloes și mir, colorează, cu o nuanță de culoarea lemnului, toate părțile corpului, care sânt în legătură directă cu giulgiul. Astfel, apar ca pe un desen, capul, mâinile, picioarele, bustul, spinarea etc.

Doctorul Barbet a ajuns, în urma experiențelor făcute cu mai multe cadavre pe care le-a învelit după obiceiul vechi palestinian, să precizeze că, pentru ca giulgiul să păstreze urmele precise ale corpului, imaginea trupului, trebuie să stea învelit cel puțin două zile și cel mult trei zile. În mai puțin de două zile, cantitatea vaporilor amoniacali e prea mică și insuficientă ca să precizeze un desen; dimpotrivă, în mai mult de trei zile, vaporii amoniacali sânt prea abundenți și, generalizând culoarea, se șterg urmele desenului (Olga Greceanu, Giulgiul sfânt.)

din viață în 17 l. c. în Spitalul public din Sibiu. Muncitor, cu multă trecere între meseriile sibieni, decedat s'a distins și ca iscusit amator de artă. Pe vremuri făcuse parte și din corul operei germane din Sibiu, unde obținuse roluri de solist, ca tenor liric, alături de colegul său, românul Moga, baritonul, răposat acum și el. Corul meserleşesc a fost dirijat, mulți ani în șir, tot de prezențitorul Ioan Stanciu. Regretat de multă lume, a fost petrecut în 19 l. c., la locul de eternă odihnă.

Prohodul a fost săvârșit în sala Reuniunii meseriașilor, prin soborul de preoți alcătuit din PP. CC. LL. Emilian Cioran, prot. M. Neagu, I. Nicoară și Gh. Șoima, răspunsurile fiind date de corul meserleşesc, condus de dl C. Popa. Păr. consilier mitropolitan Em. Cioran, președinte al Reuniunii, în cuvântarea sa arată meritele celui, răposat în vârstă de 64 ani, în timp de patru decenii a lucrat ca membru, apoi ca vicepreședinte, al Reuniunii meseriașilor din Sibiu, ca episcop la catedrala mitropolitană, ca distins maestru și bun român și bun credincios al bisericii dreptmăritoare. Părintele Consilier aduce ultimul salut și binecuvântarea I. P. S. Sale mitropolitului Nicolae. Au mai vorbit: dnii Ion Lupu, în numele cântăreților dela strana mitropoliei, și Ion Tâmpănuș în numele instituțiilor muncitorești din localitate.

Veșnica lui pomenire!

Inaugurare. Duminecă, în 18 c., s'a inaugurat în comuna *Aciliu*, prot. Săliștei, școală *țărănească* pentru fete, în prezența dlilor Dr. Ilea, Dr. Dragomir, Pr. Isac sub-inspector școlar, I. Tarcea, reprezentând plasa sanitară Săliște și în prezența sateților, în frunte cu preotul Ion Bărbat, împreună cu învățătorul și notarul comunei. S'a făcut sfințirea localului de școală, și s'au rostit conferințe instructive, elogiând pe inițiatori. Cursurile se țin sub patronajul „Astrei”, și cu sprijinul material al primăriei. — *Coresp.*

Problema cooperărilor. Organul de afirmare al românilor din Ungaria, *Tribuna Ardealului*, în 6 l. c., anunță că la 8 Ianuar 1942 se ține la ministerul de finanțe din Budapesta o constătuire în vederea problemei cooperărilor *românești* din „partium”, la care au fost invitați și conducătorii mișcării cooperative române din Ardealul de nord. În urma invitației, au plecat în capitala Ungariei dnii: prof. Dr. E. Hăteganu, I. Buzea, directorul centralei „Plugarul”, însoțiți de dnii G. Oslanu dela Baia Mare și Dr. A. Anderco dela Sighet.

Incorporare. Pe data de 10 Februar 1942 se incorporează tinerii din contingentul 1942 și 1943. Tinerii din aceste contingente, (afară de cei însumați cu termen redus), se vor prezenta, în ziua numită, la cercurile de recrutare unde aparțin. Termenul de prezentare la cercuri este până la 14 Februar 1942 inclusiv. Celce nu se prezintă, vor fi pedepsiți conform Codului de justiție militară în timp de război.

Coruri bisericești. O recentă dispozițiune ministerială, pornită din timpul ministeriatului dlui Radu Rosetti, obligă toate școlile (primară, secundară, profesională, particulară) să alcătuiască *coruri bisericești*, care să cânte în fiecare Duminecă la biserica cea mai apropiată de școală.

Măsura aceasta merită toată lauda — dacă se va aplica, — pentru că: 1. elevii, mergând să cânte, sânt mai activi și mai atenți la slujbă; — 2. elevii împlinesc mai cu bucurie obligația frecventării bisericii; — 3. această prezență activă la actele liturgice înlesnește educația religioasă; — 4. Muzica religioasă îl atașează bisericii și scopurilor ei; — 5. corul de elevi aduce cu ei și pe profesori, ba chiar și pe părinți; — 6. biserica devine un centru de frumoase întâlniri spirituale; — 7. pe calea aceasta, deprindem deocamdată, creștine. — (P. O.)

Asociație pentru muzica religioasă s'a constituit de curând într-o adunare ținută la Praga. Scopul societății este: a se îngriji de executarea acestui fel de

muzică atât cehă, cât și străină, veche și nouă, în biserici, în săli de concerte, propagarea ei în școale, în conferințe populare, — precum și a publică prin tipar opere muzicale bisericești. Președinte de onoare al societății este compozitorul I. B. Foerster.

Ocupație în vremea de eamnă. În partea răsăriteană a Moraviei se găsesc comune întregi, care trăesc dintr'o interesantă ocupație casnică. Locuitorii satelor se îndeletnicesc cu *impletirea din paie* a diferitelor obiecte: coșuri, papuci, genți, în vremea de eamnă și cizme, provăzute cu unele podoabe. Astfel de cizme au ajuns acum foarte căutate de oamenii dela țară, mai ales în frigul iernii aspre din acest an.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 25 Ianuarie 1942, va predica părintele protopop *M. Neagu*.

Conferință publică se ține Duminecă, în 25 l. c., ora 18, în sala Prefecturii județene. Vorbește dl *Dr. Alex. Filipașcu*, profesor la liceul „Gh. Lazăr”, Sibiu, despre: *Românii din Maramurăș*. Intrarea benevolă.

CARTI ȘI REVISTE

A apărut ediția a VI-a din Cântările sfintei liturghii pentru 3 voci egale, foarte ușoare și potrivită pentru corurile școlare primare și secundare. Informații la autor: *Timotei Popovici*, strada Regina Marla 7, Sibiu.

(2) 1—3

Concurs

Pentru confecționarea circa 80 străni din lemn de stejar sculptate după modelul fixat de Monumentele istorice dela București pentru biserica „Sf. Nicolae” din Brașov-Schei:

1. Consiliul parohial al bisericii „Sf. Nicolae” din Brașov-Schei publică concurs pentru confecționarea acestor străni, cu termen de 14 zile.

2. Domnii amatori sculptori sânt invitați a înainta în acest termen, ofertele închise și sigilate, oficiului parohial, Piața Unirii 1.

3. Modelele sânt a se vedea în această biserică în Paraclisul sud și în fotografie la biroul parohial.

4. Termenul de livrare și de așezare în Biserică este de 1 Octomvrie 1942.

5. Garanția de 10%, se va depune la biroul parohial în efecte de stat, odată cu oferta, și se va reține un an de zile dela predarea și recepționarea strănilor de către arhitectul șef al bisericii.

Consiliul parohial al bisericii „Sf. Nicolae”, Brașov-Schei.

Vasile Iordache, secretar.

Dr. N. Stinghe
adm. prot.

Nr. 621/1941

(97) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II-a Blăjeni-Plaiu, din protopopiatul Zarand, județul Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.

2. Stola uzitată în comună.

Cereri de concurs, însoțite de documentele necesare și de încuviințarea de candidare a Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc al Zarandului, în termen.

Concurenții se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într'o zi de Duminecă sau sârbătoare în parohie, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Brađ, la 10 Decemvrie 1941.

Ioan Andrei
protopop

Nr. 203/1942

(I) 1—2

Concurs

Devenind vacant postul de *econom* la Internatul Academiei teologice „Andreian” din Sibiu, se publică concurs pentru întregirea lui cu termen de 15 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Candidații, cari doresc să ocupe acest post, au să facă dovadă că întrunesc condițiunile cerute de Statutul funcționarilor publici, aplicate funcționarilor bisericești precum și condițiunile legilor și regulamentelor bisericești și să fie ortodocși.

La cererea de concurs vor înainta:

1. Act de cetățenie.

2. Act de naștere.

3. Extras de botez.

4. Certificat de moralitate din care să rezulte că n'a fost condamnat pentru infracțiuni împotriva ordinii și siguranței Statului și că n'a fost destituit ori pus în disponibilitate din alt serviciu public.

5. Actele școlare.

6. Act de situația militară.

7. Certificat medical dela un medic oficial.

8. Declarația de avere a candidatului.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt: Baza dela Stat fără gradații și locuință și întreținere gratuită în Internatul Academiei.

Cereri de concurs, timbrate se vor înainta la Consiliul Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu.

Concurenții admiși vor fi supuși unui examen, de baza căruia pot fi numiți în conformitate cu Regulamentul intern pentru întregirea posturilor administrative ale Arhiepiscopiei.

Data ținerii examenului de concurs se va anunța ulterior.

Sibiu, din ședința secției bisericești a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 9 Ianuarie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 694/1941 Prot.

(101) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I-a Ocna-Sibiu, parohia de jos, protopopiatul Sibiu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Tel. Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.

2. Casă parohială cu 3 camere și bucătărie.

3. Sesiune parohială de 20 jugăre, arător și fânaș, din cari 8 jugăre sânt din Reforma agrară.

4. Stola uzitată în parohie.

Cereri de concurs, însoțite de toate actele necesare, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român din Sibiu, în termenul indicat. Totodată se va anexa și permisiunea de candidare primită dela P. V. Consiliu Arhiepiscopesc.

Candidații se vor prezenta în parohie, cu prealabila învoire a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sârbătoare spre a cânta la strană și a predica, eventual a servi la sfântul altar și a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sibiuului în înțelegere cu consiliul parohial. Sibiu, 20 Decemvrie 1941.

Mihail Neagu
protopop

Nr. 18.022/1942

Comunicare

Se aduce la cunoștință că vâduva preotului Ioan Laslo din parohia Băgara, decedat la 26 Noemvrie 1941, în baza § 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc a primit dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu ajutorul preoțesc de Lei 40.000 (Patruzeci mii).

Sibiu, din ședința secției economice, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 10 Ianuarie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 951/1941

(98) 3—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a Ceru-Băcăinți, din protopopiatul Geoagiului, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.

2. Sesiune parohială de 2 jug. cad. teren arabil situat în câmpia Murășului.

3. Câte un duplu decaltru porumb de fiecare familie.

4. Arenda cimitirului.

5. Două părți lemne din pădurea comunei.

6. Locuință în natură.

7. Stola obișnuită în protopopiat.

Cereri de concurs, provăzute cu toate documentele necesare și cu încuviințarea înalt Prea Sfințitului Mitropolit, se vor prezenta oficiului protopopesc ortodox român al Geoagiului în termenul arătat.

Doritorii de-a ocupa acest post se vor prezenta, cu încuviințarea protopopului, în vreo Duminecă sau sârbătoare în parohie la biserică, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Geoagiu, la 10 Decemvrie 1941.

Oficiul protopopesc ortodox român al Geoagiului în înțelegere cu consiliul parohial din Ceru-Băcăinți

Teodor Glodeanu
protopop

Nr. 496/1941

(100) 3—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Josani, cu filia *Peștișul mic*, din protopopiatul Hunedoarei, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Sesiune parohială 21 jugăre, pă-mânt arabil și fânaș.

2. Folosirea celor 3 cimitire cca 1 jug.

3. Stolele obișnuite în parohie.

4. Salarul dela stat.

Cereri de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Hunedorei, în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și concesiunea P. Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Hunedoara, 8 Decemvrie 1941.

Oficiul protopopesc ortodox român al Hunedorei, în înțelegere cu consiliul parohial.

Nicolae Suciu
protopop

ANUNȚ

Tuturor oficiilor protopopești și parohiale din arhiepiscopie

Având în vedere dispozițiile testamentare ale fericitului mitropolit Șaguna precum și regulamentele pentru administrarea Librăriei și Tipografiei arhidiecezane, atragem atențiunea oficiilor parohiale și protopopești ca toate rechizitele, utensiliile de cancelarie, imprimate și tipărituri oficiale precum și obiecte rituale și cărți bisericești, să se procure dela Tipografia și Librăria arhidiecezană.

Aceste așezăminte au fost îndrumate să execute prompt orice comande făcute de către oficiile parohiale și protopopești.

Consiliul Arhiepiscopesc